

[Ministeren for offentlige arbejder.]

dette lovforslag; man har ikke lagt sig fast på noget bestemt her. Jeg er også enig med det ærede medlem i, at man skal tilstræbe en balance mellem den kollektive og den individuelle trafik, og det kan man gøre bl. a., som det ærede medlem berørte, ved at bygge store parkeringspladser ude ved S-banestationerne. Vi er også indstillet på at følge denne linje.

Jeg tror, det vil være urigtigt, om man ikke gennemfører dette lovforslag nu, og jeg peger på, som jeg vist også gjorde det ved første behandling af denne sag, at disse lovforslag jo er blevet til ved meget indgående forhandlinger mellem de kommunale myndigheder og statens myndigheder, og det vil være meget svært på nuværende tidspunkt at begynde at ændre på hele planen om udbygningen af vore hovedveje. Derfor tror jeg, det er rigtigt at gennemføre lovforslagene, sådan som de er affattet, og sådan som udvalgsflertallet også har givet udtryk for at man ønsker dem affattet.

Jeg takker for tilslutningen til lovforslagene. Der kan, som det er nævnt, blive tale om en forhandling i udvalget mellem lovforslagenes anden og tredje behandling. Jeg tror imidlertid ikke, der bliver anledning til at ændre på lovforslagene, således som de er affattet.

Horn: Jeg skal ikke forlænge debatten; men da jeg er i den situation at have et vist ansvar for spørgsmålet om tunnelbaneudviklingen, vil jeg gerne have lov at sige, at det tager jo sin tid, når flere parter skal enes om vanskelige opgaver, ikke mindst når der skal betales derfor.

Jeg er imidlertid i den heldige situation, at siden spørgsmålet sidst blev berørt her i tinget — for en måneds tid siden eller måske noget kortere — er vi kommet lidt nærmere enighed om spørgsmålet. Det er altså ikke sådan, at man behøver at spørge: bliver det til noget, dette her? Denne sag går sin ganske almindelige gang, sådan som det går i et demokratisk samfund, hvor man respekterer hinandens meninger og søger at komme til enighed om noget. Jeg ville nødig, om det skulle briste denne gang. Det har bristet to gange, og, som ministeren har nævnt, det bør ikke briste tredje gang,

nu bør Københavnsområdet have bedre kollektive trafikmuligheder. Jeg vil håbe, at omegnsbeboerne vil forstå det ansvar, de har i denne sag. Det bliver nemlig deres problem i fremtiden, ikke det indre Københavns problem. Man taler, som om det er det indre Københavns problem; det bliver det ikke i fremtiden. Man taler, som om det er morgendagen, man skal arbejde for. Det er det ikke; det er år 1980 og år 2000, vi må tage sigte på, når vi taler om trafikproblemer her i landet. Men den sag er altså ved at nærme sig sin afslutning.

Må jeg så tilføje, at udbygningen af disse motorveje, af hovedgaderne i København og af den kollektive trafik jo er et projekt, der ligesom tunnelbanen vil strække sig over 15-20 år. Derfor er det heller ikke sådan, at en masse mennesker pludselig bliver boligløse. Når det strækker sig over så lang tid, kommer det pø om pø; vi ved, at selv det mindste sogneråd er i stand til at skaffe en lejlighed, hvis der skal flyttes et hus af hensyn til trafikken et eller andet sted, og det er størrelsesordenen, selv om man tager 50 lejligheder her i København. Der er ingen mening i at overdimensionere dette problem, og det har der da også været givet udtryk for fra kommunens side, at spørgsmålet kan løses, netop fordi det tager disse 15-20 år at bringe disse ting i stand.

Jeg vil gerne tilføje, at man må gøre sig én ting klar, og det er, at hvis et storby-samfund som dette skal fungere tilfredsstillende trafikalt, er det nødvendigt, at de forskellige transportformer, de enkelte borgere, søger at indstille sig på at rette sig lidt efter hinanden. Det system, vi møder her i København — og det er ligesom smittet lidt af i provinsen — at alle synes at have ret, må høre op. Hvorfor er Danmark det eneste af de skandinaviske lande, der har dette mærkelige rethaveriske system? Jeg skal vende tilbage til det om et par dage, når vi skal tale om færdselsloven, jeg ville bare pege på det her. Det er vigtigt, at vi indstiller os på at kunne bevæge os mellem hinanden. Hvis vi gør det i det storkøbenhavnske område med motorvejene, med hovedgaderne, der her laves, sammen med de S-baner, der er i gang, og de T-baner, vi skal have påbegyndt, bliver der rimelige vilkår for trafikken i dette område.